

XXVIII TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js 25:6-10a)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Neil päevil valmistab vägede Issand sellel mäel kõigile rahvastele võõruspeo hõrgutavate roogade ja kangete veinidega, võõruspeo üdirasvaste roogade ja selitatud veinidega. Ning tema hävitab sellel mäel loori, mis looritab kõiki rahvaid, ja katte, mis katab kõiki paganaid. Tema neelab surma igaveseks ajaks, ning Issand pühib ära pisarad kõikide palgeilt, kaotab ära oma rahva teotuse kogu maalt. Jah, Issand on rääkinud. Sellel päeval öeldakse: Vaata, see on meie Jumal, kelle peale me lootsime, et tema päästab meid. See on Issand, keda me ootasime, hõisakem ja tundkem rõõmu tema lunastusest, sest Issanda käsi on kaitsmas selle mäe üle.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 23:1-2. 3-4. 5-6 R:6)

R: Mina jään Issanda kotta, kogu eluajaks.

Issand on mu karjane ja mul pole millestki puudust.

Haljal aasal ta laseb mul lebada,

vee äärde ta juhatab mind.

Seal saan ma puhata, sest tema kosutab mu hinge.

R:

Ta juhhib mind õiget teed, oma nime väel.

Ja kui ma kõnniksin kasvõi surmavarju orus,

ei karda ma kurja, sest sina oled minuga,

sinu valitsuskepp ja karjasesau annavad mulle julgust.

R:

Sina katad mulle laua minu vaenlaste nähes,

Sina salvid mu pead lõhnava õliga ja täidad mu karika pilgeni.

Sinu headus ja arm on mu ümber kõik minu elupäevad

ja ma jään Issanda kotta kogu mu eluajaks.

R:

(Teine lugemine Fi 4:12-14. 19-20)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast filiplastele:

Vennad, ma oskan elada puuduses ja külluses. Mõlemad on mulle tuttavad: nii täis kõht kui nälg, nii küllus kui puudus. Ja seda kõike suudan ma tema läbi, kes ta mind vägevaks teeb. Ometi te tegite hästi, kui aitasite mind minu ahistuses. Küllap annab minu Jumal teilegi oma au rikkusest Jeesuses Kristuses kõik, mida te vajate. Aga Jumalale, meie Isale, olgu au ikka ja igavesti. Aamen.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ef 1:17-18)

Halleluuja. Meie Issanda Jeesuse Kristuse isa avab meie vaimusilmad nägema seda lootust, mille tema on meile valmistanud. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 22:1-14)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Sel ajal rääkis Jeesus veel ühe tähendamissõna: “Taevariik on kuninga sarnane, kes tegi oma pojale pulmad. Ja ta läkitas oma sulased pulma külalisi kutsuma. Aga kutsutud ei tahtnud tulla. Taas läkitas ta teisi sulased ja käskis neid: “Öelge kutsutuile: Vaata, ma olen söömaaja valmistanud, mu härjad ja nuumveised on tapetud, kõik on valmis, tulge pulma!” Aga kutsutud ei hoolinud sellest ja läksid ära – kes oma põllule ja kes oma kaubale. Mõned võtsid koguni sulased kinni, peksid neid ja tapsid nad ära.

Siis kuningas vihastas ja saatis oma sõjaväed, ta hukkas mõrtsukad ja süütas põlema nende linna, ning ütles oma sulastele: “Pulmad on küll valmis, aga kutsutud polnud seda väärt. Minge nüüd teelahkmetele ja kutsuge pulma keda iganes leiate.” Ning sulased läksid ja kutsusid pulma kõik, keda nad kohtasid – nii kurjad kui head – ja pulmakoda sai rahvast täis.

Aga kui kuningas sisse astus pidulisi üle vaatama, nägi ta seal üht meest, kellel polnud pulmarõivast seljas. Ja ta ütles talle: “Sõber, kuidas sina oled siia tulnud, ilma et sul oleks pulmarõivast?” Aga mees ei saanud sõnagi suust. Siis kuningas ütles sulastele: “Siduge ta kinni nii käsist kui jalust ja heitke ta välja pimedusse! Seal on ulumine ja hammaste kiristamine, sest paljud on kutsutud, kuid vähesed ära valitud.””

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, vanasti olid inimestel tagasihoidlikud unistused. Kes meist ei mäletaks koolis pähe õpitud luuleridu, mis pärinevad August Alle sulest ja kujutavad vaese karjuspoisi unistust:

Tuleks kord õhtu, poeks ahjule tarre,
rätid ja pastlid riputaks parrel;
peagi süüa saaks soendud suppi,
paelu veel pastlil punuks hää jupi.

Jah, muiste piisas inimesele vähesest. Kuid ka tänapäeval pole me kohati eriti nõudlikud, kui vaatame maailma lahtiste silmadega. Vanasti läksid inimesed paari ja töötasid kiriklikul laulatusel teineteisele igavest truudust, nii et vaid surm neid lahutada suutis; tänapäeval seevastu on abiellujatel palju tagasihoidlikumad ootused: oh saaks vaid veel enne lahkuminekut vähemalt pulmade korraldamiseks võetud võlad ära makstud...

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, “Mis Jumal on ühte pannud, seda inimene ärgu lahutagu!”... vastab Jeesus variseride küsimusele abielulahutuse kohta. Kuigi Mooses oli andnud neile loa kirjutada lahutus kiri ja naine minema ajada, siis alguses polnud see sugugi nii – teadis Jeesus oma kuulajaid manitseda ja ta täpsustas: “Kes iganes ajab minema oma naise muidu kui liiderdamise pärast ja abiellub teisega, rikub abielu ja kes abiellub minema aetud naisega, rikub abielu.”

Kogu mõttevahetust jälginud jüngrid reageerivad tema vastusele lihtsameelse aususega: “Hah... Kui naisevõtmisega on lugu nõnda, siis on parem üldse mitte abielluda.”... (vt. Mt 19:3-10)

Kuldsed sõnad, mis lähevad veel kuldsemaks, kui lisada siia ka tänases evangeeliumis kirjeldatud lugu kuninga poja naisevõtmist ja talle korraldatud pulmameest. Pealegi ei jää meil ju ka märkamata, millega tähendamissõna algab: taevariik on kuninga sarnane, kes tegi oma pojale pulmad... Paraku ei olnud vist kellelgi sellest pulmameest suuremat rõõmu: kutsutud külalised keeldusid tulemast, vähe sellest, mõned läksid kuninga saadikuile lausa kallale ja tapsid nad ära. Kuningas saatis oma vihas seepeale sõjaväed ja süütas põlema nende linna. Imelik mõelda, et kogu see segadus sai alguse pulmakutsest.

Mis siis edasi. Kuna algselt pulma kutsutud jäid tulemata, täideti pidusaal tänavanurkadelt ja teede ristmikelt kokku aetud inimestega – küsimata sellest, kas nad olid head või kurjad. Võib ette kujutada, missuguse hapu näoga pidi pruutpaar oma lauas istuma, ümbritsetuna lärmakatest

võõrastest, kelle ainus rõõm oli tasuta söök ja peatäis; missuguse südamevaluga pidid abiellujad tõdema, kui palju hävingut ja tüli oli nende paarimineku kogu ümbruskonnale põhjustanud. Kirsiks tordile oli veel ka kuninga ilmumine pulmaliste hulka kombiustpolitsei rollis, selleks, et õnnetu pulmariideta sant ulguma ja hambaid kiristama saata. Hõissa pulmad, tõepoolest...

Armsad õed ja vennad, nüüd peaks igaüks meist endalt küsima: kuidas leian mina oma armulise Jumala? Kui Jeesuse tähendamissõnas ära toodud kriteeriumitest lähtuda, ei ole see üldsegi mitte lihtne ülesanne, sest Jumal näib pigem ettearvamatu. Kui keegi läheb pulmapeo asemel põllule tööle või muude vajalike asjatoimetuste juurde, siis tundub see rahvale, kes näeb töökust voorusena, kahtlemata parema otsusena kui peolemineku. Samas ei näita tänavanurkadelt kogutud pulmalised üles mitte mingisuguseid voorusi, ja üks vaene mees pälvib hukatuse vaid selle eest, et tal ei ole täiesti juhuslikult tol päeval pulmariiet seljas. Tuleb välja, et vahel on õige töö tegemise asemel pulma minna, olla lihtsalt õigel ajal õigel tänavanurgal – ja mis kõige tähtsam, alati ja igal pool tuleb igaks juhuks kanda pulmariideid. Palju õnne meile kõigile!

Kahtlemata, eks me kõik tahaksime käsi plaksutada ja halleluujat laulda ning ennast juba maa peal kõige kõrgemale taevajärjele kujutada – aga tänane evangeelium esitab taevariiki pääsemist meile hullumeelselt raske ülesandena, mida tuleks võtta tõsiselt. Võibolla peaksime ikka arvestama ka sellega, et Jumal võib kogemata mõista meie üle kohut mitte üksnes oma suure armu ja halastuse järgi, vaid hoopis õigluse järgi: see tähendab selle järgi, kuidas me oleme elanud oma südametunnistuse ja mõistuse poolt ära tuntud tõdede kohaselt. Siis jääb meile ainult veel lootus, et ehk osutub Jumal viimaks siiski armulisemaks kui me kartsime. Aamen.